

*Демчук Наталія Олександрівна,
Національний університет «Острозька академія»*

ВЕРБАЛІЗАЦІЯ СМІХУ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Сміх як психофізіологічне явище, має комплексну будову до якої входять два типи мімічних рухів: сміх та усмішка, постійно привертає увагу науковців. Написано багато фундаментальних праць, явище достатньо вивчене, проте не до кінця. Коло питань пов'язаних із явищем сміху було розглянуте такими науковцями: Дарвін, Ч. Морріс, Г. Бергсон, М. Мамардашвілі, В. Пропп, П. Екман, Ф. Чекареллі, Г. Вежбицька, Крейдлін [1: 1].

• **Актуальність дослідження** зумовлена відсутністю системних досліджень особливостей вербалізації сміху у сучасній англійській мові, а саме: вираження явищ сміху та усмішки за допомогою прикметників, які відіграють значну роль в описі особи (мовця), у вираженні почуттів, індивідуального, суб'єктивного. Описати основні лексико-стилістичні особливості політичного дискурсу;

• Провести лексико-семантичний аналіз промов Барака Обами.

Об'єкт дослідження є політичні промови Барака Обами.

Предмет – лексико-семантичні особливості промов президента США.

Під політичним дискурсом розуміються всі мовні висловлювання, в яких йдеться про політику. Визначальною в політичному дискурсі є боротьба за владу, що призводить до використання політиками різних стратегій для маніпулювання свідомістю людей. Також він характеризується наданням звичним одиницям мови незвичної інтерпретації, широким використанням ЗМІ, пересіканням з іншими видами дискурсу та наявністю рольової структури.

До лексичних особливостей політичного дискурсу відносяться вживання лексем на позначення суспільно-політичних реалій, вживання розмовної та спеціальної лексики, термінів, ідеологем. Іншими важливими характеристиками політичного дискурсу є постійне утворення нової лексики та широке використання стратегії ідентифікації [2: 38].

До стилістичних особливостей політичного дискурсу відносять полемічність, агресивність, оцінність, театральність, використан-

ня таких стилістичних фігур як метафора та метонімія, антитеза та оксюморон, евфемізм та антономазія, інверсія та еліпсис, паралелізм та риторичні питання [1: 54]. Окрім цих виділяють також інформативність і ритуальність, стандартність і експресивність, діалогічність і моно логічність [3: 52].

У процесі дослідження передвиборчих промов президента Барака Обама було виділено дві лексико-семантичні групи на позначення термінів з двох галузей: політичної та військової. Для більш детального аналізу кожна з цих груп було розбито на підгрупи. Узагальнюючи результати аналізу відзначаємо, що найчастіше Бараком Обамою вживаються лексеми на позначення виборів, уряду та законодавства, та власне війни у процентному відношенні 19,8%, 30,2% та 27,4% відповідно. Це пояснюється прагненням Обама порівняти себе з іншими державними діячами, акцентуючи увагу головним чином на проблемі війни в Іраці, та розкритикувати їхню політику. Цікавим є той факт що лексичні одиниці що позначають тероризм та демократію, які є для американського народу дуже важливими питаннями, використовуються не так часто.

Список літератури:

1. Худолій А.О. Функціональні зміни у мові американської публіцистики кінця ХХ – початку ХХІ століття. Монографія. – Острог: Вид-во НауОА, 2006 – 384 с.
2. Водак Р. Язык. Дискурс. Политика. – Волгоград: Перемена, 1997. – 137 с.
3. Чудинов А.П. Политическая лингвистика: учеб. пособие. – М.: Наука, 2007. – 256 с.